

А послѣ осамь дни, по рожденїє-то, обрѣзаха дѣте-то спорѣдъ закон-атѣ, и Го найменѣваха Іисѹс; а въ четыридесатый день Го занеси майка мѹ въ Храм-атѣ Іерусалимскій, за да прїеми очищенїе, споретъ закон-атѣ. Бѣше же тамъ нѣкой Симеонъ, за кого-то казувацъ, чѣ былъ єдинъ отъ седемдесетъхъ, кои-то опредѣли преди двѣстѣ и седемдесать години, Птоломей филаделфъ, тѣ приведъха вѣт-хїй-атѣ завѣта наЄлинскій. Той Симеонъ сѧ съмнаваше на изреченїє-то пророка Исаїа: „Се дѣва прїметъ во чревѣ и родитъ сына,” и дѣмаше: какъ може да роди дѣвица? и заратъ това мѹ бѣше опредѣлено отъ Бога, да живѣе, доро догдѣ види Христъ Господна. Той пороче Симеонъ, кѫто сѧ намери тогава тамъ, прїе Іисѹса на грады-те си, и исповѣда, чѣ є той Христосъ Господъ, и испроси отпощенїє-то си; а майка та Господна, кѫто-са очисти, вѣрнаса въ Назаретъ.

Кѫто сѧ примина отъ рожденїє-то Іисѹсово покиче отъ єдна година, додоха отъ Персія трима учени человѣци, кои-то Персіани-те именѣваха мѹдреци, за да сѧ поклонатъ на новорожденый-атѣ царь; за шо то казваха, чѣ видѣли звѣздъ-тѣ мѹ. А Иродъ кѫта сѧ набчи за това, прати ги, да испытатъ за новорожденый-атѣ царь, и да мѹ извѣстятъ, за да иди и той, да мѹ сѧ поклони. Но мѹдрецы-те водими отъ звѣда-та, намѣриха дѣте-то, и мѹ сѧ поклониха: обаче не сѧ вѣрнаха при Ирода, но си отидоха отъ друցъ путь, споретъ божиє-то поручанѣ; а Иродъ кѫто вида, чѣ сѧ по-